

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, 31 stycznia 2020 r.

DLPC-III-4390-1/18

**Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

W nawiązaniu do przebiegu posiedzenia Komisji Ustawodawczej Senatu w dniu 30 stycznia br. w zakresie *projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw* (druk senacki nr 38) oraz pytania senatora Kazimierza Michała Ujazdowskiego w odniesieniu do projektu przepisu w brzmieniu zaproponowanym przez Fundację „Pomyśl o Przyszłości”, uprzejmie przedstawiam stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości.

Istotą proponowanego rozwiązania jest uzupełnienie katalogu stypizowanych w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* (dalej: uznk) czynów nieuczciwej konkurencji o kolejny czyn. Zgodnie z projektowanym przepisem, charakter czynu nieuczciwej konkurencji będzie miało naruszenie zakazu praktyk ograniczających konkurencję w rozumieniu art. 6 i art. 9 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, a także art. 101 i art. 102 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że związek proponowanego rozwiązania z przepisami zawartymi w druku senackim nr 38 jest jedynie pośredni. Wbrew uzasadnieniu projektowanego rozwiązania, jego celem nie jest przesądzenie, czy określone roszczenia będą rozpoznawane przez wydziały właściwe ds. własności intelektualnej, czy też nie – ale wprowadzenie wyraźnej podstawy materialnoprawnej dla określonego rodzaju roszczeń. Chodzi o roszczenie zakazowe w sytuacji, gdy dojdzie do naruszenia przepisów publicznoprawnych o ochronie konkurencji. Obecnie istnienie takiego roszczenia jest w literaturze oraz orzecznictwie sporne. Z jednej strony o jego dopuszczalności wywodzi się z przepisów uznk (tj. z art. 3 uznk, który zawiera ogólną definicję czynu nieuczciwej konkurencji). Z drugiej strony w doktrynie obecny jest pogląd, że nie jest to czyn nieuczciwej konkurencji, z tego względu, że wskazane działanie podlega sankcji publicznoprawnej na podstawie przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*. Nie ulega przy tym wątpliwości, że taka sprawa będzie miała charakter sprawy własności intelektualnej

w rozumieniu przepisów zawartych w druku senackim nr 38.

Natomiast propozycja poprawki zmierza dalej – nie w kierunku dookreślenia właściwości sądu, a w kierunku przesądzenia, że określony rodzaj roszczenia przysługuje w konkretnych okolicznościach stanu faktycznego.

Proponowana zmiana, choć niewielka, jest dość istotna. Jej zasadność wymaga jednak konsultacji społecznych – co oznacza, że jej wprowadzenie do ustawy zawartej w druku nr 38 jest niezasadne. W ten sposób doszłoby do ominięcia procesu konsultowania tej ważnej zmiany. Niezależnie od powyższego, budzi ona wątpliwości z punktu widzenia zakresu dopuszczalnych poprawek senackich.

Uprzejmie nadmieniam, że podmiot, który przedstawił propozycję legislacyjną, zwrócił się do Ministerstwa Sprawiedliwości w tej sprawie w czerwcu 2019 r. Otrzymał zapewnienie, że – choć z uwagi na stan zaawansowania prac legislacyjnych nie jest możliwe poddanie jej konsultacjom w związku z projektem ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego – to Ministerstwo jest gotowe poddać tę propozycję konsultacjom społecznym w ramach procesu legislacyjnego dotyczącego przepisów, które tematycznie odpowiadać będą treści proponowanej zmiany.

*Z poważaniem,
z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości
dr Anna Dalkowska
Podsekretarz Stanu
/podpis elektroniczny/*

Do wiadomości:

- pan senator Kazimierz Michał Ujazdowski.